LECTURA TINERETULUI SPORTIV

3 LEI

FIECARE VOLUM CUPRINDE

O AVENTURA COMPLECTĂ

157

MORTUL din AUTOMOBIL

MOARTUL DIN AUTOMOBIL

Colectia: Noul Excentric Club
Nr. 157

CUPRINS

Prefaţă...3
I. Stema...5
II. Un accident sau o crimă?..9
III. A murit Takoma?...14

Prefaţă

Percy Stuart, un tânăr american, foarte bogat, independent şi manierat, maestru în toate sporturile, dorea să fie primit ca membru în renumitul «Excentric Club«.

Dar Percy Stuart nu reuşi mult timp să-şi ajungă ţinta, deoarece statutele clubului prevedeau în mod expres, că nu pot fi primiţi decât 197 de membri.

În afară de această, Percy Stuart avea un duşman de moarte în baronetul Mac Hollister, care căuta, fără cruţare şi prin toate mijloacele, să îngreuneze primirea tânărului american ca membru al clubului.

Totuşi Percy, pătrunzând cu forţa în sala de şedinţe a clubului, obţinu să se admită pentru dânsul o excepţie a statutelor.

S-a pus însă condiţia ca Percy Stuart să rezolve un număr de probleme, propuse de conducerea clubului, număr echivalent cu membrii clubului, adică: 197

Rezolvarea fiecărei din aceste probleme pune la o grea încercare forţa fizică şi spirituală a lui Percy energia sa, precum şi amorul său propriu.

Percy Stuart semnă condiţiunile, primind apoi de la mister William Spencer, preşedintele clubului, o scrisoare, care conţinea prima problemă. Imediat după rezolvarea primei însărcinări, i se înmâna o altă scrisoare conţinând cea de a doua misiune.

………………………………………………………………………

S-au succedat apoi şi alte însărcinări. Iat-o pe cea de 157-a:

«Indianul Takoma îşi caută logodnica, care i-a fost răpită de un alb. În acest scop, se va prezenta la mister Percy Stuart.

Percy e însărcinat să vină în ajutorul indianului«.

«Excentric Club«.

I. Stema

Renumitul sportsman american Percy Stuart primi vizita unui tânăr simpatic şi foarte elegant îmbrăcat. Vizitatorul făcea impresia unei persoane din buna societate.

Şi totuşi, străinul acesta, cu părul negru ca pana corbului şi cu dinţii strălucitori de albi, nu era decât un indian. De la început, el făcu o impresie bună asupra lui Percy Stuart, căci i se citea inteligenţa pe faţă.

— Mister William Spencer nu trimite cu o scrisoare la dvs.! începu vizitatorul. E vorba de o rugăminte a mea. Mai întâi însă, permiteţi-mi să mă prezint! Mă numesc William Takoma.

Percy Stuart înclină din cap.

— Un nume indian?

— Da, tatăl meu era indian, dar mama era o albă.

— Şi cu ce te pot servi?

— V-aş ruga ca, timp de 24 de ore, să-mi păstraţi acest obiect!

Takoma desfăcu un săculeţ de piele, din care scoase un frumos obiect tot de piele, de mărimea unei cărţi de vizită. Pe această bucată de piele, se afla măiestrit brodat un şarpe. Capul şi spatele şarpelui în miniatură aveau o podoabă de smaralde de toată frumuseţea. Ochii şarpelui erau împodobiţi cu opale scumpe.

O stemă? întrebă Percy Stuart.

— Da, e stema tribului meu.

— Aha, înţeleg! Posesorul acestei steme nu poate fi

decât şeful tribului?

— Văd că sunteţi foarte bine informat asupra obiceiurilor indienilor. Eu sunt şeful tribului «Indienii şarpelui«, care în trecut stăpâneau ţinuturi întinse. Tatăl meu a murit acum trei zile. Fiind fiul său cel mai în vârstă, mi-a rămas stema şi conducerea, tribului.

Percy Stuart se uită cercetător la tânărul indian. Puţini indieni din America mai purtau costumele lor tradiţionale. Vizitatorul din prezent părea să fie unul din cei care făcuse studii, părăsindu-si în acest scop tribul. Percy nu înţelegea însă, cum de i se mai încredinţase deci stema şi conducerea tribului.

Takoma, ca şi cum ar fi ghicit nedumerirea lui Percy Stuart, continuă:

— Fiindcă am venit să vă adresez o rugăminte, trebuie să vă dau şi unele explicaţii, cu privire la persoana mea. După cum v-am spus, fac parte din tribul «Indienii şarpelui«. Tribul acesta locuieşte la poalele munţilor Washita-Hills. Tatal meu a fost şeful tribului, până acum trei zile. Înainte de a muri, mi-a transmis stema tribului, aşa că sunt Succesorul lui.

Mama mea a fost fiica unui ofiţer din garnizoana fortului Gibson. Pe tatăl meu l-a cunoscut cu prilejul unei excursii în munţii Hills. Sau îndrăgostit unul de altul şi apoi s-au căsătorit.

Din nefericire, mama a murit când eram copil. Pe patul de moarte, a obţinut promisiunea tatălui meu, că mă va boteza şi că mă va creşte în tradiţia oamenilor albi. După moartea ei, tata m-a trimis la şcoala misionară din fortul Gibson, unde am şi fost botezat. M-am distins la studii, aşa că, după terminarea liceului, m-am înscris la universitate. Am studiat medicina, iar anul trecut am obţinut diploma de doctor în medicină.

Cu toate studiile mele academice, nu mi-am pierdut legăturile cu tatăl meu. Iubindu-mi foarte mult părintele, petreceam toate vacanţele în mijlocul indienilor din tribul

nostru. Tata m-a pus să-i jur că, după moartea lui, voi primi şefia tribului! A murit acum trei zile, iar eu sunt dator să-mi ţin jurământul.

Percy Stuart îl întrerupse:

— În cazul acesta, vei trebui să te retragi în ţinuturile tribului d-tale!

Indianul zâmbi uşor.

— Vă voi explica şi acest lucru! Într-o vacanţă, petrecută acasă, m-am îndrăgostit de una din fetele tribului nostru, anume Zuni. Vroiam să ne căsătorim, după ce voi ajunge la conducerea tribului. Ţineam însă foarte mult să am o soţie cultă. De aceia, am determinat pe Zuni să mă însoţească în oraşul unde urmam cursurile Universităţii. Acolo, i-am închiriat o cameră, la o familie cunoscută. Totul părea să decurgă aşa după cum doream.

Dar într-o zi, unul din colegii mei, un alb, anume Jack Queen, s-a îndrăgostit de Zuni. Eu am observat prea târziu lucrul noasta. Jack a scos-o din minţi şi a determinat-o să fugă cu el. Aceasta s-a întâmplat acum o lună. Intenţionasem să mă pun imediat în urmărirea logodnicei mele, dar am primit vestea că tata s-a îmbolnăvit grav. Aşteptam zilnic să mi se aducă stema trioului nostru. Abia acum trei zile, am primit aceasta stemă, aşa încât acum, pot porni în urmărirea fugarilor. Am aflat, că ei s-au refugiat la New-York şi sper să dau de urmele lor. Cred că 24 de ore, îmi vor ajunge pentru a-i descoperi.

Percy se uită surprins la Takoma, care continuă:

— Mister Spencer, preşedintele Clubului Excentric, mi-a promis ajutorul dvs. Deocamdată nu vă cer altceva decât să-mi păstraţi stema, până ce-mi voi găsi logodnica, deoarece s-ar putea întâmpla să-mi fie furată.

— Bine, îţi voi îndeplini dorinţa! Priveşte! O închid în casa mea de bani. Când vei avea nevoie de ea, îţi va sta la dispoziţie.

— Vă mulţumesc! După douăzeci şi patru de ore, voi

veni s-o iau.

Cu aceasta, Takoma îşi luă rămas bun de la Percy Stuart, lăsându-i scrisoarea clubului Excentric, prin care mister Spencer îl însărcina să deal ajutor tânărului indian.

Cazul părea simplu, dar totuşi era ciudat. Percy Stuart avea impresia că Takoma nu-i povestise totul. Cine vroia să-i fure stema? Doar nimeni, în afară de membri tribului său, nu ştia că stema se află la el.

În acel moment, intră în birou Bill Newton, ajutorul lui Percy.

— Bună seara, maestre! spuse el. Tânărul pe care l-am întâlnit afară, v-a vizitat pe dvs.? Pare să fie un indian!

— Da, a fost la mine. Mi-a dat să-i păstrez stema tribului său.

— Asta e totul? Altceva n-a mai cerut?

— Citeşte aci! Mi-a adus noua însărcinare a clubului Excentric!

Bill citi scrisoarea lui mister Spencer. Apoi apuse:

— Însărcinarea aceasta nu pare prea greu de îndeplinit, cu atât mai mult cu cât tânărul indian vrea să activeze şi el. Pentru astă-seară, aveţi nevoie de mine?

— Nu, te poţi duce în oraş!

— Foarte bine, mă voi duce la un concert!

II. Un accident sau o crimă?

În dimineaţa celei de a doua zile, Percy Stuart chemă pe Bill şi-i puse în vedere să rămână tot timpul acasă, iar dacă va veni Takoma, să-i restituie şi stema tribului. În acest scop, Percy încredinţă lui Bill cheile de la casa de bani, spunându-i:

— Pentru orice eventualitate, când Takoma va ieşi, el să fie urmărit de Bob, pentru ca să afle unde locuieşte!

Bill răspunse că se va conforma întocmai. Apoi, Percy Stuart plecă în obişnuita sa plimbare din fiecare dimineaţă. De astădată, se îndreptă spre un cartier din partea de nord al oraşului, situat într-o regiune foarte pitorească. În cartierul acesta, îşi ridicase corturile circul «Horn si Sailer«. Trecând prin fata intrării circului, Percy văzu un afiş mare, care anunţa spectacolul de seară. Programul cuprindea şi un punct de atracţie: exhibiţiuni senzaţionale de călărie, executate de indianul Alonso. În partea de sus a afişului, se răsfăţa şi clişeul indianului care semăna perfect cu William Takoma.

Împins de curiozitate şi vrând să se edifica asupra adevăratului rol a lui Takoma, Percy Stuart intră în arena circului. El fu întâmpinat de un domn înalt şi elegant, care-l întrebă scurt:

— Ce doriţi, domnule?

— Am nevoie de câteva informaţii! Pot să vorbesc cu unul din directori?

— Numele meu e Horn! Pentru moment, asociatul meu

nu e la circ. Sper însă să vă pot da eu informaţiile necesare, dacă-mi veţi spune despre ce este vorba. Dar cu cine am onoarea?

— Eu sunt Percy Stuart!

— Ah, renumitul Percy Stuart! Mă bucur foarte mult de cunoştinţă! Cu ce vă pot servi, mister Stuart?

— Aş vrea să vă pun câteva întrebări, în privinţa renumitului călăreţ indian Alonso.

— Cu plăcere! Vă stau la dispoziţie, mister Stuart. Poftiţi, vă rog, în biroul meu. Acolo, vom putea vorbi în linişte. Sper că vizita dvs. nu-mi va aduce nici o surpriză neplăcută. Nu cred ca Alonso să fi făcut vreo faptă rea!

Horn pofti pe vizitator în biroul său, foarte frumos mobilat. După ce-i oferi un scaun, îi spuse;

— Veţi înţelege că nu ne este deloc plăcut ca artiştii noştri să aibă de-a face cu autorităţile.

Percy Stuart schiţă un gest do indiferentă.

— Liniştiţi-vă, căci nu reprezint mei un fel de autoritate publică! Am venit numai să mă informez asupra indianului, a cărui persoană mă interesează. E de mult timp angajat la circul dvs.?

— De vreo doi ani! La New-York, jucăm de şase săptămâni, iar Alonso, ale cărui numere a stârnit o adevărată senzaţie, e acum favoritul publicului. De altfel, nu pot spune nimic rău despre el.

— Păi nici nu există nimic rău împotriva lui. Vasăzică e angajatul dvs. de doi ani, în mod neîntrerupt?

— Da, în afară de câteva, zile de recreaţie.

— Aşa! Ştiţi poate unde şi-a petrecut zilele de vacanţă acest Alonso?

— Din păcate, nu vă pot da informaţii asupra acestei chestiuni. Probabil însă că s-a dus să-şi viziteze tribul.

— Şi cărui trib îi aparţine?

— Habar n-am! Alonso e foarte tăcut şi rezervat. Nu vorbeşte niciodată despre el, iar noi nu avem nici un motiv să-l întrebăm. De altfel, el nu are raporturi prea

intime nici cu ceilalţi artişti, poate din cauză că nu e cult. Nu ştie nici măcar să citească şi nici să scrie. Dar e foarte mândru şi, după cum am aflat de la alţi indieni, care sunt angajaţi la circul nostru, Alonso se poartă ca un şef de trib.

— Vă mulţumesc! Aceasta e tot ceea ce vroiam să ştiu. Unde locuieşte Alonso?

— La circ! Doarme într-un vagon al personalului, împreună cu Yellow, şeful grajdului.

— Aş putea să vorbesc între patru ochi cu Alonso?

— Fireşte că da! De obicei, e tot timpul la circ. Stă toată ziua în vagonul său, visător şi fumând. Vă voi conduce la el.

Percy Stuart îşi căpătase acum convingerea că indianul care-i încredinţase stema tribului, nu e aceiaşi persoană cu artistul circului. Totuşi, din precauţie, întrebă pe director:

— Alonso a fost ieri seară la circ?

Horn se uită surprins la el.

— Fireşte că da! Şi-a executat numerele, ca în fiecare seară. Conform contractului, artiştii noştri trebuie să fie prezenţi la circ cu o oră înainte de începerea spectacolului. De altfel, l-am văzut eu personal, exact la orele 7, la intrarea grajdului. Alonso aşteaptă de obicei acolo până ce-i vine rândul. Dar, priviţi, acesta e vagonul lui! Iată şi pe şeful grajdului! Hei, Yellow, poftim încoace!

Percy se convinse şi mai mult că Alonso şi Takoma nu sunt una şi aceiaşi persoană, căci călăreţul fusese la orele 7 seara la circ, exact la ora când primise acasă vizita lui Takoma.

Între timp, directorul circului schimbă câteva cuvinte cu şeful grajdului. Apoi, Horn se adresă lui Percy Stuart:

— Nu aveţi noroc, mister Stuart! După cum îmi spune Yellow, indianul nostru a plecat dis-de dimineaţă în oraş. Nu ştim când se va întoarce!

Percy mulţumi directorului şi părăsi circul. El porni pe

jos până la staţia taxiurilor. Când ajunse însă după colţul primei străzi, el observă un grup de persoane, care se îngrămădeau în jurul unui automobil de culoare roşie. Printre aceste persoane, se afla şi un ofiţer de poliţie.

Apropiindu-se, Percy Stuart văzu că lumea se îngrămădeşte în jurul unui cadavru, care atârna din automobil. Percy observă la început numai picioarele cadavrului, fiindcă partea de sus a corpului atârna prin deschizătura ferestrei maşinii. Probabil că se întâmplase un grav accident de automobil.

Poliţistul îmbrăcat în uniformă se întoarse spre Percy Stuart. Era inspectorul Mac Fadden, de la prefectura poliţiei. El salută călduros pe Percy Stuart.

— Hei, mister Stuart, vii tocmai la timp! Am descoperit un mort în această maşină. Împrejurările sunt, după cum vezi, foarte ciudate, aşa că nu ştim dacă e vorba de un accident sau de o crimă. Poate că d-ta, cu inteligenţa d-tale, no vei da ajutor, ca să putem clarifica enigma!

Percy veni lângă automobil. Numai picioarele mortului se aflau în maşină. Corpul, cu capul în jos, atârna pe caldarâmul străzii. Faţa mortului era complet desfigurată. Capul îi fusese zdrobit. Se putea presupune că pasagerul îşi scosese capul pe fereastra maşinii şi că aceasta virând pe marginea trotuarului, pasagerul se lovise cu capul de copacul de alături. Într-adevăr, coaja copacului era zdrelită, ca de o lovitură.

Percy Stuart privi figura mortului.

— E îngrozitor! exclama el. Are faţa complet desfigurată.

Mac Fadden dădu din cap.

— Din cauza aceasta, nu vom putea identifica pe acest nenorocit. Asupra lui, n-am găsit nici un document.

— Curios! Dar unde e şoferul!

— A fugit!

— Hm, asta denotă că ar putea fi vorba de un accident. Şoferul neglijent, văzându-şi isprava, a căutat să fugă.

— Fuga nu-i va ajuta la nimic, căci avem numărul automobilului. Maşina poartă numărul 44447. Dacă nu mă înşel, automobilul acesta aparţine autogarajului «Metropolitan«. Ştiu că maşinile acestui garaj au numerele între 4000 şi 4500. Vom putea deci prinde pe şoferul fugar.

Percy Stuart examina urmele lăsate de roţile automobilului.

— Probabil că maşina se îndreptase spre circ, deoarece pe aici nu se află nici o altă casă.

— Am şi spus lucrul acesta d-lui doctor Gross!

— Dar de când se află aici cadavrul?

Medicul Gross, care era şi el printre curioşii adunaţi, se amestecă în discuţie.

— Cam de vreo oră! spuse el.

— De unde ştii aşa de precis, domnule doctor? îl întrebă Percy.

— Acum o oră, am trecut pe aici dar n-am văzut nici o maşină. Vila de colo e a unui prieten al meu, care zace bolnav. Eu îl vizitez în fiecare zi. Astăzi, când am intrat la prietenul meu, nu era nici o maşină în stradă. Când am ieşit însă, după aproximativ o oră, am dat de maşină şi de cadavrul acesta. Imediat, am constatat că orice ajutor este de prisos. Am intrat deci din nou în vila prietenului meu, de unde am telefonat poliţiei.

Percy examină numărul maşinii. Probabil că observase ceva suspect, căci îşi scoase o lupă din buzunar, privind mai amănunţit tăbliţa de metal, care purta numărul maşinii. Mac Fadden întrebă pe Percy:

— Ai descoperit ceva important, mister Stuart?

— Da, dar deocamdată nu vreau să insist asupra celor constatate. După ce se va face autopsia cadavrului, te rog să-mi comunici şi mie rezultatul, mister Fadden!

Spunând aceste cuvinte, Percy salută pe inspectorul de politie şi se îndreptă spre oraş.

III. A murit Takoma?

Bob Poggy îşi aştepta stăpânul în holul vilei.

— Indianul a fost la noi şi i-am dat stema! spuse el.

Bill Newton, ajutorul lui Percy, se grăbi să adauge:

— Mister Takoma a venit cam la vreo jumătate de oră de la plecarea dvs. Era foarte decepţionat că nu vă găseşte acasă. Dar când i-am predat stema, el a răsuflat uşurat. După ce mi-a mulţumit frumos, mi-a spus să va înştiinţez că şi-a aranjat întreaga chestiune, spre deplina sa mulţumire, şi că va părăsi curând New-York-ul. Apoi, şi-a luat rămas bun şi a plecat. Imediat, Bob a intrat în acţiune, conform instrucţiunilor dvs. Povesteşte tu mai departe, Bob!

Bob Poggy începu;

— L-am urmărit pe mister Takoma, aşa după cum mi-aţi ordonat. În fata vilei noastre, aştepta o maşină mare, de culoare roşie, iar eu…

— O maşină roşie!

— Da, mister Stuart! Dar în maşină nu era nici un şofer!

— Aşa!

— Mister Takoma, foarte încântat, după cum i se citea pe faţă, s-a urcat la volan şi a dat drumul maşinii. Între timp, eu mă strecurasem în dosul automobilului, iar când maşina s-a pus în mişcare, m-am agăţat bine în spatele ei. La început, mă ţineam destul de bine de nişte cârlige. Maşina s-a îndreptat spre cartierul de nord al oraşului. La un moment dat însă, a trecut peste o piatră mare, din care cauză s-a zguduit. Eu mi-am pierdut echilibrul şi m-

am rostogolit în stradă.

— Sper că ai luat numărul maşinii, Bob!

— Da! Mi-am întipărit în minte numărul acestui automobil curios, de culoare roşie. Tăbliţa din spatele maşinii purta numărul 4411.

— Ce, 4411?

— Da, sunt sigur că acesta era numărul maşinii.

Percy Stuart vru să obiecteze ceva, dar se auziră câteva bătăi la uşă. Apoi, îşi făcu apariţia în birou inspectorul de poliţie Mac Fadden, care salută prietenos pe Percy Stuart.

— Îţi aduc noutăţi cu privire la mortul din automobil! spuse el. S-a constatat că a murit din cauză că şi-a sfărâmat ţeasta. Asupra identităţii mortului, n-am putut însă stabili nimic precis. Pot să-ţi spun totuşi, că o vorba de un indian. Şi anume de un indian din tribul «Indienii şarpelui«, deoarece are tatuat pe piept un şarpe.

— Atunci e mister Takoma! exclamă Bill.

Percy făcu semn ajutorului său să tacă. Apoi se adresă lui Mac Fadden:

— Ai percheziţionat hainele mortului.?

— Da, foarte amănunţit.

— Şi n-ai găsit nimic? N-ai găsit un săculeţ, în care se afla o bucată de piele, de mărimea unei cărţi de vizite şi pe care era brodat un şarpe? E vorba de o stemă indiană. Cred că ştii ce e asta?

— Fireşte că da, mister Stuart dar n-am găsit un astfel de obiect asupra mortului.

— Să fi fost oare Takoma? A fost asasinat, după ce i s-a furat stema tribului său? Ora crimei ar putea să corespundă. Imediat după plecare mea de acasă, a venit de şi-a luat stema, iar apoi a plecat cu maşina spre oraş şi a fost omorât. Dar cine să fie criminalul!

— Nu ştiu cine e acest Takoma, de care-mi vorbeşti! spuse inspectorul. În orice caz, cred că în momentul acesta, criminalul se afla în mâna oamenilor mei.

— Şi cine e criminalul?

— Jack Queen, şoferul maşinii cu numărul 4444!

Percy Stuart tresări.

— Ce spui, Jack Queen?

— Fireşte că da! Am putut stabili că el era şoferul maşinii cu numărul 4444. Cine altul ar putea fi criminalul? După cum vezi, mister Stuart, mi-am ţinut promisiunea şi ţi-am raportat toate constatările făcute. Şi acum, trebuie să plec. La revedere.

După plecarea inspectorului de poliţie, Percy Stuart se lăsă într-un fotoliu.

— Omul acesta habar n-are ce importanţă prezintă pentru mine cazul de faţă! Pot să-ţi mărturisesc, dragă Bill, că e cel mai încurcat caz, pe care l-am avut până acum!

Bill nu ştia ce să răspundă.

— O fi aşa, mister Stuart, dar eu nu înţeleg nimic din toate cele ce s-au întâmplat! N-aţi vrea să mă iniţiaţi şi pe mine în noua dvs. însărcinare?

Percy povesti ajutorului său constatările pe care le făcuse la micul Horn, precum şi chestiunea accidentului mortal de automobil, exprimându-şi însă nedumerirea, că numărul maşinii în care se afla cadavrul era 4444, iar maşina în oare se urcase William Takoma purta numărul 4411, după cum susţinea Bob.

— Inspectorul de poliţie — adăugă Percy mi-a mai spus că şoferul care conducea maşina cu numărul 4444, aparţinând autogarajului Metropolitan, este un anume Jack Queen. Or, după cum mi-a povestit ieri Takoma, acesta este albul care i-a răpit logodnica.

Bill, care ascultase cu atenţie pe Percy Stuart, exclamă:

— Acum, totul e clar. Mortul nu-i altul decât Takoma, iar asasinul e rivalul său Jack Queen. Datorită unei simple întâmplări, ei s-au întâlnit. Jack Queen a invitat în maşina sa pe Takoma. În momentul în care a observat că Takoma şi-a scos capul pe fereastră, Jack Queen a îndreptat

maşina pe lângă un pom de la marginea străzii. Takoma şi-a sfărâmat ţeasta. Apoi, criminalul a furat mortului stema tribului său, precum şi celelalte documente.

Percy Stuart îl întrerupse:

— Stai, Bill! Ai o fantezie extraordinară. Uiţi însă o serie de contradicţii. Mai întâi, maşina în care a fost găsit cadavrul purta numărul 4411.

Bill îşi duse mâinile la cap, neştiind ce să răspundă.

Din nou, se auzi bătând In uşă. Imediat apoi, intră în birou o indiană.

Percy Stuart o întâmpină:

— D-ta eşti Zuni Queen!

— Da, eu sunt şi am venit să vă spun că soţul meu este nevinovat, cu toate că, după cum afirmă inspectorul de poliţie Mac Fadden, sunteţi şi dvs. convins de vinovăţia lui. Pot însă să vă jur că Jack n-a omorât pe Takoma. El nici nu ştia ca Takoma se află în New-York. E adevărat că Jack conducea maşina cu numărul 4444, dar astăzi el nici n-a avut serviciu, căci maşina era dată la reparat. Din nefericire, cu prilejul reparaţiilor, s-a produs o explozie a rezervorului de benzină, iar maşina a fost complet sfărâmată. Din cauza aceasta, Jack nu are nici o dovadă că maşina pe care o conducea el, este aceia care a fost sfărâmată în urma exploziei din atelierul autogarajului. Mai există poate o altă maşină, cu acelaşi număr. Nimeni nu vrea să mă creadă, că Jack a fost toată ziua la mine. Mi se răspunde că eu, fiind soţia lui, am tot interesul să-l apăr. Dar vă jur, mister Stuart, că Jack e nevinovat!

Percy Stuart zâmbi.

— Nici nu putea să-l omoare, căci Takoma trăieşte! Linişteşte-te, mistress Zuni! Voi avea eu grijă ca asasinul să fie prins!

— Takoma trăieşte? Oh, atunci sunt pierdută! El mă va omorî. E un om răzbunător, care nu iartă nimic. Eu nu l-am iubit niciodată, dar el m-a silit să-i promit că ne vom căsători. De asemenea, m-a silit să-l urmez în oraşul unde

urma cursurile Universităţii, cu toate că eu vroiam să rămân cu oamenii tribului meu.

— Bine, dar cred că n-ai nici un motiv să regreţi lucrul acesta!

Tânăra femeie se înroşi.

— Nu, mărturisi ea sincer. Am avut prilejul să-l cunosc pe Jack. Dar cum nu găseam altă soluţie ca să scap de Takoma, am fugit cu iubitul meu. Apoi, ne-am căsătorit la New-York. Jack şi-a abandonat studiile şi s-a făcut şofer, pentru a ne câştiga existenţa. El mă iubeşte foarte mult, dar acum mi-e teamă că fericirea noastră se va zdrobi.

— Fii liniştită; fericirea voastră începe abia acum! Vino astă seară la circul Horn! Mă vei găsi acolo şi vei vedea sfârşitul dramei.

— Nu vă înţeleg, mister Stuart dar voi veni, căci am încredere în dvs.

Femeia plecă mai liniştită. Bill se uită însă nedumerit la Percy Stuart.

— Eu nu mai înţeleg nimic! exclamă el. Cum de susţineţi Takoma trăieşte, când cadavrul din maşină avea tatuat pe piept un şarpe?

Percy Stuart zâmbi.

— Ai face bine să vii şi d-ta astă-seară la circul Horn, ca să te poţi edifica. Acum, scrie câteva rânduri inspectorului Mac Fadden şi comunică-i că-l invit la spectacolul de seară al circului Horn şi Sailer. Adaugă însă să aducă cu el şi cătuşele!

……………………………………………………………………

Percy Stuart, Bill, Mac Fadden şi indiana Zuni se întâlniră în faţa circului. Când vrură să-şi scoată bilete pentru spectacol, îi întâmpină directorul Horn.

— Oh, mister Stuart! Mă bucur că mă onoraţi cu prezenţa dvs.! Nu e nevoie să cumpăraţi bilete. V-am rezervat o lojă. De altfel, vroiam să vă înştiinţez că indianul Alonso, despre care v-aţi interesat astăzi, mi-a denunţat contractul. El vrea să plece la zi întâi.

— Curios! Prea se grăbeşte să plece, după un angajament atât de lung.

— Da, mă surprinde şi pe mine lucrul acesta. Astă seară, s-a întors târziu din oraş şi mi-a declarat imediat că denunţă contractul. După cum îmi spune şeful grajdului, Alonso a venit cam beat din oraş. Nici n-a putut să-şi nimerească vagonul, iar calul său, cu care se înţelegea aşa de bine, era cât pe ce să-l lovească cu copitele. Numai de nu m-ar da de ruşine acum, la spectacol!

Percy Stuart şi însoţitorii lui fură conduşi într-o lojă. Dar ei nu urmăriră cu prea mult interes desfăşurarea programului. Aşteptau cu mare încordare apariţia indianului Alonso. În cele din urmă, acesta apăru într-un costum fantastic, călare pe un armăsar negru.

Zuni abia îşi putut stăpâni un strigăt.

— Acesta e Takoma… sau… sau…!

Percy Stuart îi făcu somn să tacă. Dar indiana continuă să se uite nedumerită la călăreţ.

Acesta se menţinea mândru în şa, dar oricine putea să constate că nu e stăpân pe cal. La un moment dat, indianul ridică încet capul. Privirile lui întâlniră pe ale lui Percy Stuart. Lângă tânărul sportsman, văzu pe indiană şi uniforma inspectorului de poliţie. Indianul avu un moment de ezitare. Calul se ridică în două picioare şi călăreţul căzi din şa. Animalul, devenit sălbatic, lovi cu copitele în cap pe indian. Alonso rămase nemişcat în arenă, într-un lac de sânge.

În rândurile publicului se produse panică. Percy Stuart se ridică de la locul său.

— Însoţeşte-mă, Mac Fadden! spuse el.

Percy, urmat de inspectorul de politic, de Bill şi de Zuni, trecură imediat în coridorul grajdurilor, unde fusese transportat călăreţul şi unde se îngrămădise o mulţime de persoane. Aici, ei fură întâmpinaţi de directorul Horn.

— Alonso refuză îngrijirile medicului! spuse directorul. Vrea să vorbească numai cu dvs., mister Stuart!

Percy Stuart, Mac Fadden şi Bill Newton intrară în cabina lui Alonso, în timp ce tânăra indiană rămase cu directorul circului. Percy îşi dădu imediat seama că indianul e pe moarte.

— Vrei să faci mărturisiri, Takoma?

Buzele indianului nu se mişcară.

— Sau e mai bine să-ţi spun eu cum al procedat? Ai omorât pe fratele d-tale mai în vârstă, cu care semănai perfect şi pe care-l urai, fiindcă-i revenea stema şi conducerea tribului vostru. Totodată, ai vrut să te răzbuni împotriva lui Jack Queen, care a câştigat inima logodnicii d-tale. Ştiai că Alonso va deveni şeful tribului şi de aceia ai venit la New-York. L-ai atras în automobil şi l-ai omorât, într-un chip mişelesc.

Aflaseşi ca rivalul d-tale Queen e şofer în serviciul garajului Metropolitan. Asupra lui vroiai să arunci bănuiala crimei, comisă de d-ta din răzbunare. Ai reuşit să afli numărul automobilului său care era în reparaţie. De aceia, ai căutat un automobil asemănător, care purta însă numărul 4411. Ai schimbat cifra 11 în 44, pentru ca să induci în eroare poliţia. Dar ai comis o mare prostie, căci ai schimbat cifrele prea târziu. Şi anume, după asasinarea fratelui d-tale. Trebuia să faci lucrul acesta înainte de a veni cu maşina la vila mea. Mie nu-mi scapă nimic, Takoma! Vrei să mărturiseşti acum? Cine a omorât pe Alonso?

Muribundul murmură, cu ochii închişi:

— Eu l-am omorât! Eliberaţi pe Queen, iar Zuni… să fie… fericită!

— A mai rămas un pic de conştiinţă în sufletul său! spuse Percy Stuart încet.

Când Percy Stuart şi însoţitorii lui părăsiră circul, Bill întrebă:

— Dar de ce s-a adresat Takoma clubului Excentric şi de ce v-a dat să-i păstraţi stema tribului?

— Oamenii prea vicleni comit uneori mari greşeli.

Takoma vroia să se asigure pe deplin că nu va fi bănuit. Obţinuse prin viclenie stema tribului şi apoi s-a adresat, clubului Excentric. Dar tocmai acest lucru, m-a făcut să-l bănuiesc de la început.

Peste câteva zile, Percy primi din partea clubului Excentric

Cea de a 158-a însărcinare.

«Castelanei din Golden Lane, de lângă Chikago, i s-a furat un safir foarte scump, în valoare de o jumătate milion de dolari.

Percy Stuart e însărcinat să clarifice furtul şi să identifice pe hoţ«.

«Excentric-Club«.

---- VA URMA ----